

håber vi så, at vi kan fremlægge en handleplan. Det er jo meget vigtigt, at parterne er med i det arbejde.

Så vil jeg godt sige til fru Lone Møller, at for så vidt angår rådgivende ingeniører, arkitekter, bygherrer osv., er den problemstilling nævnt på side 9 i redegørelsen. Men der var jo også for et halvt års tid siden et møde her i Landstingssalen på Christiansborg, hvor parterne inden for byggeriet, nemlig de rådgivende ingeniører, bygherrer, arkitekter, lavede en aftale med forbundene om et værdigrundlag for arbejdet inden for byggeri, og hvor man netop tog de her ting med, også for at imødekomme det behov, der er, for, at man allerede i planlægningsfasen indtænker arbejdsmiljø og sikkerhed i arbejdet. Så jeg mener, at vi med god samvittighed kan sige, at det er problemer, som vi arbejder med.

Så har der været en del tale om psykisk arbejdsmiljø, og det fremgår jo også af det arbejde, der ligger til grund for redegørelsen, at det psykiske arbejdsmiljø nok vil betyde mere og mere i de kommende år. Det hænger sammen med udførelsen af arbejdet, arbejdets karakter, og derfor skal vi da have særlig fokus på det område. Det indgår naturligvis også i screeningerne, og det indgår i vurderingen af arbejdsmiljøet, hvad angår både screening og tilpasset tilsyn, på linje med de øvrige arbejdsmiljøproblemer.

Hvis Arbejdstilsynet under screeningen konstaterer forhold, der indikerer, at det psykiske arbejdsmiljø kan være et problem for virksomheden – der kan være voldsrisiko på virksomheden – så udtages den til et tilpasset tilsyn, uanset om arbejdsmiljøet i øvrigt er i orden. Men det kan tage tid at få et dækkende billede af problemer i det psykiske arbejdsmiljø. Et tilpasset tilsyn, hvor der er mistanke om problemer, kan derfor altid følges op af et tilsyn, hvor der udelukkende fokuseres på det psykiske arbejdsmiljø.

Tilsynet arbejder jo også løbende med at tilpasse sine tilsynsmetoder bl.a. på baggrund af ny viden, man får, for at sikre, at metoderne hele tiden er de bedst mulige.

Så åbner vi jo også for og håber, at parterne lige præcis på det her område vil engagere sig i at indgå aftaler, sådan at der bliver en mere intensiv overvågning af virksomhederne. Der er lavet aftaler om mobning og seksuel chikane, og jeg kunne da godt forestille mig, at på det her område skulle parterne blive meget mere aktive, for det er jo i den daglige kontakt mellem kolleger og med ledelse, at man skal være opmærk-

som på, om der opstår psykiske problemer, eller om der er psykiske problemer.

Så er det rigtigt, som hr. Martin Lidegaard sagde, at vi er i gang med et serviceeftersyn af arbejdsmiljøreformen. Det er en løbende vurdering af, om vi kan gøre det bedre, og det er jo de forpligtelser, vi har.

Jeg har også noteret, at venstrefløjen stadig væk falder tilbage i de gamle travere med, at man kan beskatte sig til et godt arbejdsmiljø, at hvis man indfører en skat på arbejdsmiljø og putter pengene i statskassen, så bliver det rigtig godt.

Kl. 13.40

Vi tror ikke på den slags metoder. Vi tror ikke, at man kan give bøder med henblik på et bedre arbejdsmiljø eller beskatte sig til et bedre arbejdsmiljø. Det, man kan, er at skabe et engagement på den enkelte virksomhed, og der er det jo rigtigt, som det er blevet påpeget, at vi skal have arbejdsmiljøet ind på direktionsgangene i virksomhederne, for det er derfra, signalet skal komme om, at dette er et topprioriteret område.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

På i hvert fald et par punkter tror jeg ikke rigtig ministeren har hørt sådan helt efter i timen. Det gælder f.eks. bemærkningen om, at venstrefløjen skulle mene, man skulle beskatte sig til et bedre arbejdsmiljø. Jeg ved ikke rigtig, hvor det kommer fra, jeg ved det ikke. Altså, det mener venstrefløjen ikke.

Derimod lagde ministeren også vægt på, at venstrefløjen, eller oppositionen for nu at gøre det lidt bredere, rent faktisk skulle mene, at arbejdsmiljøreformen skulle være god. Nej, det mener vi ikke. Hvis man nu læser vores forslag til vedtagelse, fremgår det, at vi faktisk mener, at lige præcis alle de nedskæringer, der har været i arbejdsmiljøindsatsen i forbindelse med arbejdsmiljøreformen, er et af problemerne.

Jeg synes bare, at ministeren på et eller andet tidspunkt må erkende, at det er tilladt at blive klogere. Man laver en reform, og man opstiller nogle mål, f.eks. målet for udviklingen i antallet af arbejdsulykker, et mål, som man faktisk, da man opstillede målet, allerede havde opfyldt tilbage i 2002. At det så er gået den gale vej lige siden, må da få en til at tænke: Er det de rigtige redskaber, vi bruger, når det begynder at gå den forkerte vej? Jeg synes, at ministeren måske nok burde overveje, om det er de rigtige redskaber,